

[Udenrigsministeren]

drøftelse blev et dokument, som i den offentlige debat er blevet kaldt historisk. Og jeg vil gerne slå fast, at regeringen selv ser dokumentet i det lyse. Der er bred enighed om indholdet, og regeringen føler sig godt rustet til på dette grundlag at gå ind i drøftelserne på de kommende regeringskonferencer.

De første reaktioner, vi har modtaget fra de andre hovedstæder på det danske udspil, er positive. Nogle af de forslag, Danmark har lagt frem i vores memorandum, går selvsagt længere, end visse andre medlemslande kan acceptere, og på andre områder går vi ikke nær så langt, som nogle andre medlemslande ønsker det. Vi kan se, at de danske positioner er blevet noteret i de øvrige medlemslande, men hvad der er endnu vigtigere: De har også noteret sig det signal, som jo alene ligger deri, at vi fremlægger sådan et memorandum.

Hvis nogen længere måtte være i tvivl om Danmarks grundlæggende positive indstilling til det europæiske samarbejde, så kan de i hvert fald ikke være i tvivl om den nu. For det, der nu ligger på bordet, er en samlet fremstilling af, hvordan vi fra dansk side forestiller os det fremtidige samarbejde indrettet. Og det er første gang, Danmark melder så klart ud. Det er konstruktivt, og sådan er det også blevet modtaget af vore partnere.

Nu gælder det så om at få slået de danske synspunkter fast på den europæiske scene. Vi må vi jo ikke glemme, at de andre medlemslande også går ind i forhandlingerne på regeringskonferencerne med deres ønsker og mål. Og det endelige resultat i form af konkrete traktatændringer ligger et stykke ude i fremtiden. Formentlig kommer vi frem til midten af 1991, og først på dette tidspunkt kan vi så begynde at gøre resultatet op.

Det brede flertal, der står bag det danske memorandum, betyder, at Danmark kan anlægge en aktiv forhandlingsstrategi på de kommende regeringskonferencer. Vi kan således få indflydelse på Fællesskabets videre udvikling og dermed på den rolle, som Fællesskabet skal spille i den fremtidige europæiske konstruktion. Regeringen finder det vigtigt, at den centrale rolle, Fællesskabet har indtaget som dynamo og magnet i det europæiske samarbejde, bliver fastholdt, og det kan kun ske ved, at man styrker og tilpasser Fællesskabet.

Det danske memorandum indeholder ikke alene en række konkrete forslag til tilpasning og forbedring af traktaten. Vi har også formuleret vore overordnede målsætninger for det europæiske samarbejde generelt og for regeringskonferencerne i særdeleshed. Vi finder, at de kommende forhandlinger bør foregå under overskriften »Fællesskabets rolle i den fremtidige europæiske konstruktion«. Det er et meget vigtigt punkt.

Udviklingen i Central- og Østeuropa har understreget nødvendigheden af, at perspektivet i Fællesskabet gøres mere bredt. Vi må bevare Fællesskabet åbent for tredjelande. Det er en måde at vise solidaritet på.

Over for de lande, der ikke på kort sigt kan påtage sig et medlemskab, må vi så vise solidaritet på en anden måde. Fællesskabet må indfri de forventninger, som disse lande naturligt har opbygget. Gør vi ikke det, så risikerer vi at sætte den udvikling over styr, som er opnået i de senere år.

Med andre ord må den solidaritet, Fællesskabet bygger på, udstrækkes til vore nabolande, og det gælder både den politiske solidaritet og den økonomiske og finansielle.

Den byrde, vi hermed pålægger os selv, hverken kan eller bør vi undslå os for, men vi må også gøre os klart, at det vil stille store finansielle krav også til Danmark, krav, som vi selvsagt må finde en løsning på.

I det danske memorandum har vi opregnet en række områder, hvor det nuværende samarbejde efter dansk opfattelse bør styrkes eller udvides. Udgangspunktet for regeringen har været, at det eksisterende samarbejde har fungeret efter sin hensigt, men at samfundsudviklingen på flere områder er løbet fra traktaten. Samtidig er det blevet klart, at en række samfundsopgaver ikke kan løses af de enkelte stater alene.

Det er på denne baggrund, Danmark især fremhæver miljøsam arbejdet. Det må have en væsentlig mere central placering i Fællesskabet.

De nuværende bestemmelser i traktaten er godt nok mindre end 5 år gamle. De blev jo under betydelig modstand fra en række medlemslande en del af resultatet af den regeringskonference, vi havde om den såkaldte EF-pakke, og det skete ikke mindst på dansk foranledning. Dengang opnåede vi, hvad der var muligt, men